

Izvorul Noptii – demonstratia apartenentei la genul liric

Poezia "Izvorul Noptii" face parte din volumul de debut "Poemele lumii" (1919), structurată pe doua teme - iubirea și natura.

Titlul poeziei "Izvorul Noptii", constituit din două substantive, dintre care cel de-al doilea are formă de genitiv, este o metaforă care semnifică ochii iubitei și al cărei sens este descifrat din întregul discurs liric, bazat pe antonimia "lumină-întuneric"

Această poezie cu tematică erotică începe printr-o invocație retorică realizată prin adjectivul substantivizat "frumoaso", în vocativ, prin care autorul își exprimă profund sentimentul de admirație față de ființa iubită. Simetric, poezia se încheie cu o invocație retorică "lumina mea" – prin care sentimentul se menține, iar creația dobândește unitatea compozițională prin acest paralelism sintactic.

Poezia este alcătuită din două secvențe: o frază amplă și o propoziție dezvoltată. Fraza transmite, prin propoziția principală, o constatare obiectivă – culoarea neagră a ochilor – dar și sentimentul de admirație al îndrăgostitului față de ființa iubită, față de frumusețea ei, pe care o percepe subiectiv, într-o anumită circumstanță temporală.

Propoziția dezvoltată din final "Așa-s de negri ochii tăi/ lumina mea" este o concluzie afectivă, a discursului liric anterior prin care se verifică premisa de la care s-a plecat – frumusețea și ochii negri ai iubitei.

Correspondența semantică dintre vocativele "frumoaso" și "lumină" este realizată datorită sentimentelor de dragoste și de admirație ale îndrăgostitului care identifică frumusețea iubitei cu lumina dătătoare de viață, patentând astfel, în final sentimentele exprimate. Vocativele "frumoaso" și "lumina mea" exprimă admirația îndrăgostitului care aseamnă frumusețea iubitei cu lumina care dă viață.

În versurile finale, apare antonimia "lumină – întuneric" pe care se bazează întreaga poezie. Deși iubita este numită "lumina mea", ochii ei sunt comparați cu "izvorul noptii" cu ajutorul oximoronului, prin care se alătură doi termeni contradictorii.

Imaginea iubitei este asociată elementelor din natură.

Se întâlnesc repetițiile "negri", "ochii" adjectivul repetat având valoarea unui superlativ absolut datorită structurii adverbiale "așa de".

Substantivul "ochii" este însoțit de epitetul "negri" și "adânci" și apare în textul poeziei substituit și prin metaforele "izvor" și "o mare(de întuneric)", care au la bază comparațiile "ochii tăi...sunt ca izvorul".

O notă aparte a textului se observă și în privința versificației căci versurile au lungime și măsură

diferite și nu sunt grupate în strofe. Lipsesc ritmul și rima, dar poezia are o muzicalitate deosebită.

Poezia "Izvorul Noptii" are toate notele definitorii pentru a se putea încadra în genul liric.